

SỐNG VÀ CHẾT NHƯ THẾ NÀO ?

Mỗi ngày, tin tức đều cho biết thêm số người bị nhiễm bệnh, số người tử vong, cũng như số người được lành bệnh....Chưa bao giờ tôi thấy mình để tâm nhiều với hai chữ Sinh Tử như trong mùa đại dịch này.

Sống và chết là hai trạng thái đối nghịch nhưng lại bổ túc cho nhau khi nói về thân phận và cuộc đời con người. Có sinh thì phải có tử. Có sống thì phải có chết. Và ai ai cũng phải chết. Một thực tế mà ai ai cũng phải chấp nhận, một sự thật trần trụi về thân phận và số kiếp con người mà thường ít ai quan tâm đến. Nó chỉ làm ta suy tư khi có người thân hoặc ai đó mà ta quen biết vừa qua đời. Không nhiều thì ít, từ trong sâu thẳm của tâm hồn, hình ảnh của cái chết đôi lúc cũng khiến ta phải dừng lại để suy niệm, và ta hay đặt cho mình câu hỏi: “ Sống làm sao và chết như thế nào ?” và „bao giờ thì tới phiên mình rũ áo ra đi ?“

Lịch sử cho thấy, có những người mà ngay khi họ còn sống và sau khi họ chết đi cũng chẳng ai nhắc đến. Cái chết của họ được xem như một điều may mắn, vui mừng cho nhiều người, có khi cho cả một dân tộc. Đây là những người đã đi ngược lại với quyền lợi của đồng bào vì lợi lộc riêng tư, sống trục lợi trên sự khốn đốn của đồng bào dân tộc.

Khi còn sống, ta có thể nhìn thấy người này kẻ nọ sống như thế nào, nhưng cái chết thì sao? Nó phải thật sự có cái màu nhiệm của nó mà ta không nhận ra. Ta có thể gọi chết là một sự màu nhiệm, vì từ xưa đến giờ ai ai cũng phải chết, trẻ con, người trung niên, cao niên; người giàu sang, quyền quý, người nghèo khổ, dân dã, kẻ học thức, người bình dân...đều phải qua cửa Tử. Nhưng không một ai biết được mình sẽ chết như thế nào, ở đâu và khi nào? Lịch sử cũng cho ta thấy, với hàng trăm, ngàn, vạn kiểu cách và cái chết khác nhau, không ai giống ai....đã tạo cho cái chết đầy những hình ảnh bí ẩn, rồi những gì sẽ diễn ra bên kia sau cái chết, số phận của mỗi người sẽ ra sao mãi mãi cũng vẫn là một bí mật!

Các bạn thân mến, biết dành chút thì giờ khi còn sống để suy niệm về cái chết là một việc làm rất tốt, vì một ngày trôi qua là một ngày ta gần với cái chết, nói nôm na là ta đang “đếm từng ngày mình sống” vậy. Nó giúp ta ý thức để sống tốt, sống hạnh phúc an lạc ngay trong “bây giờ và ở đây”, nó sẽ giúp ta nắm được cuộc sống không buông thả, lo lắng, buồn phiền, mánh mun, chụp giựt...như quan niệm của những người cứ nghĩ rằng mình không bao giờ chết. Đây là một hành động của người khôn ngoan có trí, sống xứng đáng với thân phận và kiếp con người của mình. Cái chết thật sự là người Thầy chân chính nhất, dạy cho ta biết mình phải sống như thế nào.

Suy nghĩ về cái chết không có nghĩa ta phải buồn rầu, lo lắng, sợ hãi, hoặc nản lòng, buông xuôi. Trái lại, khi suy niệm về cái chết ta sẽ sống một cách hiểu biết hơn về cuộc đời và từ bi nhân ái hơn, vì đó chính là luật của Tạo Hóa. „Như cành lá trên cây rậm rạp; lá rụng xuống lá lại mọc ra, thì các thế hệ người phàm cũng vậy: lớp kết thúc, lớp lại sinh ra” mà thôi.

Suy niệm để giúp ta dễ chấp nhận những bất như ý, chịu đựng khổ đau của thân tâm trong cuộc đời ngắn ngủi này. Để thấy thân mạng ta thật là mong manh và ngắn ngủi, ta sẽ tự chế và ăn nói, cư xử với mọi người từ ái dịu dàng, thông cảm hơn, biết cảm nhận những điều kiện nhỏ nhỏ thật đơn giản luôn có sẵn chung quanh và làm cho ta hạnh phúc vô vàn.

Nhất là trong giai đoạn này, ngày ngày ta đều được nghe, được thấy có biết là bao nhiêu người trên thế giới đã ra đi, đã bỏ cuộc....cùng với sự sợ hãi bao trùm lên khắp nơi thì sự suy niệm sẽ giúp ta sống tỉnh thức, sống ý thức, sống yêu thương từng giây từng phút với con tim luôn mở rộng của mình; sẽ giúp ta nhẫn nại hơn, bao dung hơn, dễ chấp nhận và tha thứ hơn; ta sẽ tử tế hơn, dịu dàng hòa ái hơn đối với chính bản thân ta và đối với người chung quanh. Ta sẽ thấy cuộc đời ta đang có thật sự hạnh phúc hơn đối với rất nhiều người khác, ta còn người thân thương bên cạnh và đời sống tỉnh thức có ý nghĩa hơn nhiều, tôi thấy rất hay khi nghĩ đến những từ như: „sống cùng, sống với, sống vì.....người nào đó!” Thực hành được như vậy thì chắc chắn lòng thương yêu nhân ái sẽ đâm chồi nở hoa...Rồi nếu một khi cái chết có đến, ta mỉm cười vì ta không có gì phải ân hận cả. Ta có tự do chọn cho mình cách sống và cách sống này đóng vai trò rất quan trọng trong cái chết của ta. Bởi vì cái chết là ngưỡng cửa của đời sống mới!.

Hiên trúc – Tháng tư - Mùa đại dịch Covid-19
Bông Lục Bình

www.vietnamvanhien.org